

Ἡ ἡγεμόνος τινός τὰ ἀνάκτορα ἀρά γε ἦναι;
 Εἴν' ἡ τῶν λόρδων βουλὴ, κοινοβούλιον μέγα τῶν Ἀγγλῶν
 Βρετανικῆς ρητορείας εὐρύτατον στάδιον εἶναι,
 Πολιτικῆς βαθυστόφρων, δεινῶν ἱκαρότητος νόων, ...
 Ἐνδον, ἐν μέσῳ σεμνῆς ὁμηγύρεως Ἀγγλῶν τοσούτων,
 Εὐπατριδῶν, εὐμαθῶν, βαθυπλούτων, παντοίως ἐξόχων,
 Ἐν σοβαρότητι πάσῃ, σχεδὸν αἱ παγκόσμιοι τύχαι,
 Αἱ τῶν ἐθνῶν συζητοῦντ' ἐκκρεμαῖς ὑποθέσεις ἀπάντων,
 Σχέδια νόμων τῆς ὅλης Εὐρώπης προτείνονται ἅμα.
 Ὡς οἱ Πήλ—Δημοσθένεις καὶ Πάληρεστων, Γλάδστον καὶ
 Τὴν ὑψηλὴν εὐγλωττίαν ἀκούσι δαιμόνιοι ἄνδρες [Ῥώσσει,
 Ὡς διπλωμάται, ἀπάσης ἰθύντορες τῆς Οἰκουμένης,
 Τῶν ἐλευθέρων πρὸ πάντων, θεσμῶν τῆς ἰδίας πατρίδος
 Προσπισταὶ ἰσχυροί, εἰς αὐτῆς τὸ συμφέρον καὶ μόνον,
 Ὡς Σπαρτιάται ἀρχαῖοι, τὰ πάντα προσφέροντες θῦμα! ..

Τὰ ἀνάκτορα τῆς Βικτωρίας.

Καὶ τὰ ἀνάκτορα εἶδον τὰ ἐκλαμπρά τῆς Βικτωρίας·
 Ὅμως ἡ ἔξωθεν λάμψις αὐτῶν δὲν ὑπάρχει τοσαύτη
 Κ' ἡ πολυτέλεια ὅλη, ἡ ἔσωθεν τῶν βασιλείων,
 Ὅσον ἡ ἀναστα φῶς διαχέει, ἡ ἔνδον εἰκοῦτα
 Φῶς εἰς τοὺς πέριξ αὐτῆς, φῶς ψυχῆς Ἰλαρᾶς καὶ ὠραίας
 Χαῖρε, κλεινὴ Βικτωρία, φερώνυμος ἀνασσα, χαῖρε!
 Τ' ὄνομα φέρεις τῆς νίκης, κ' ἐν λόγοις συνάμα καὶ ἔργοις
 Πάντοτε καὶ πανταχοῦ νὰ νικᾷς ἀγαθοῖς συνειθίζεις.
 Σὺ σεαυτὴν εὐτιθείας παράδειγμα μέγα παρέχεις
 Κ' εἰς τοὺς οἰκείους τοὺς σοὺς κ' εἰς τὸ ἔθνος σου ὅλον οὐχ ἤττον,
 Ὡστε καὶ ζωῶσα λαμπρῶς βασιλεύεις, καὶ μνήμην θ' ἀφήσῃς
 Μακαριστὴν, ὡς ἀπέλθῃς τοῦ κόσμου, εἰς πάντας θεθαίως,
 Ὑπὸ τὸ σκήπτρον τὸ σὸν εὐτυχεῖ ὁ γενναῖος λαός σου,
 Ἐλευθερίας μεγάλῃς κ' εὐνόμου συνάμ' ἀπολαύων,
 Οἷας οὐδὲν τῶν λοιπῶν ἀπολαύει ἐθνῶν τῆς Εὐρώπης.
 Πρότυπον δ' οὕτω πολὺ ζηλωτῆς πολιτείας προτείνων
 Ἐκαστος Ἀγγλὸς καυχᾶται καὶ χαίρει καλούμενος Ἀγγλός.
 Εἴθ' εὐγενῆς βασιλῆς, βασιλεῖς ἐπὶ γῆς τόσοι ἄλλοι
 Τὴν σύνεσίν σου καὶ τὴν εὐτέλειαν ἅμα μιμῶνται,
 Καὶ οἱ ὑπήκοοι οὕτως αὐτῶν, ὡς οἱ σοί, εὐτυχῶσιν!
 Εἴθε ὁ οἶκός σου ὀλβίος πᾶς, ἀνθηρότατος, θάλλῃ,
 Καὶ Βικτωρί' αἱ διάδοχοι σοῦ βασιλίδες καλῶνται,
 Μετὰ συζύγων καὶ τέκνων παντὸς ἀγαθοῦ εὐμοιρῶσιν.

Φ. Α. ΟΙΚ.

ΠΑΝΔΩΡΑ.

ΠΑΝΘΥΣΜΟΣ Μ. ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ. Ἐκ τῆς πρὸ τεσσάρων περίπου μηνῶν γενομένης ἀπαριθμήσεως τῶν κατοίκων τοῦ Ἡν. Βασιλείου τῆς Μ. Βρετανίας ἐξάγονται τὰ ἑξῆς·

α. Ὁ ὅλος ἀριθμὸς τῶν κατοίκων ἀναβαίνει εἰς 31,465,480, ἐξ ὧν τὰ μὲν 22,704,108 ἀνήκουσιν εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ Οὐαλίαν, τὰ δὲ 5,402,759 εἰς τὴν Ἰρλανδίαν καὶ τὰ 3,358,613 εἰς τὴν Σκωτίαν.

β. Ἐν τῷ διαστήματι δέκα ἐτῶν ὁ πληθυσμὸς πύξησεν ἐν μὲν τῇ κυρίῳ Ἀγγλίᾳ καὶ Οὐαλίᾳ κατὰ 2,637,884, ἐν τῇ Σκωτίᾳ κατὰ 296,319· ἀλλ' ἐν Ἰρλανδίᾳ ἀντὶ αὐξήσεως ἐγένετο ἐλάττωσις 396,208 διὰ τὰς μεταναστεύσεις. Ἐν γένει ὅμως εἶναι ἀνώτερος τοῦ πρὸ δεκαετίας κατὰ 2,537,995.

γ. Πανταχοῦ τοῦ γυναικείου φύλου ὁ ἀριθμὸς ἐπικρατεῖ, καὶ πρὸ πάντων εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ Οὐαλίαν.

δ. Ἐξ Ἰρλανδίας, ἐντὸς τῶν τελευταίων δέκα ἐτῶν μετηνάστευσαν 846,958.

ε. Ἐκ τῶν 5,402,759 κατοίκων τῆς Ἰρλανδίας, τὰ 4,141,923 πρεσβεύουσι τὸ ρωμαϊκὸν δόγμα, οἱ δὲ λοιποὶ ἀνήκουσιν εἰς διαφόρους αἱρέσεις.

ς. Ἐκ Σκωτίας φοιτῶσιν εἰς τὰ σχολεῖα 504 περίπου χιλιάδες μαθητῶν ἀπὸ 5 μέχρι 13 ἐτῶν, μετὰ δὲ ταῦτα οἱ πλείονες ἐξερχόμενοι ἐπιδίδονται εἰς τὸν πρακτικὸν βίον.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ ΡΟΔΟΚΑΝΑΚΕΙΟΝ. Μετὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ῥοδοκκανακείου ἀγῶνος, περὶ ἧς διελάδομεν ἐν τῷ φυλλαδίῳ τῆς 15 Μαΐου, προστέθη εἰς λύσιν τὸ ἑξῆς θέμα·

«Ἡ τῶν Ἑλλήνων μυθολογία καὶ λατρεία τοῦ θεοῦ καθ' Ὁμηρον.

«Ἐνθα ἐξεταστέα·

α. Πόσοι τῷ Ὁμήρῳ γνωστοὶ θεοὶ καὶ τίς ἡ φύσις ἐκάστου. Τίς ἡ σχέσις αὐτῶν πρὸς ἀλλήλους πρὸς τὴν φύσιν καὶ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους. Ἀν διαστέλλωνται ἀπ' αὐτῶν οἱ δαίμονες, καὶ τίς ἡ τούτων φύσις.

β. Ὁ τόπος τῆς λατρείας· ἦτοι ναοὶ, τεμένη, βωμοί, μαντεῖα καὶ παντὸς εἶδους ἱερά. Τὰ πρόσωπα δι' ὧν ἐκτελεῖται ἡ λατρεία· ἦτοι ἱερεῖς, μάντις, καὶ οἱ τούτων ὑπηρέται. Τὰ τῆς λατρείας ἰδίως· ἦτοι εὐχαί, θυσίαι, ἀρὰι, ὅρκοι, μαντεῖαι καὶ ὅ,τι ἄλλο τοιοῦτον. Ὁ χρόνος, καθ' ὃν ἐκτελοῦνται τὰ τῆς λατρείας, ἐνθα περὶ ἐορτῶν καὶ ἀγώνων κτλ.

γ. Τελευταῖον ἐξεταστέον ἐν ἀμφοτέροις ἀνυπόρχη διαφορὰ ἐν Ἰλιάδι καὶ Ὀδυσσεΐᾳ, ἐξ ἧς ἤθελεν εἰκάσει τις διάφορον ποιητὴν καὶ χρόνον τῆς ποιήσεως τῶν ἐπῶν τούτων.

δ. Τὸ θέμα τοῦτο πρέπει νὰ λυθῇ μέχρι τῆς 4. Φεβρουαρίου 1873, καὶ αἱ λύσεις αὐτὸ πραγματεῖται νὰ σταλῶσι μέχρι τοῦ χρόνου τούτου εἰς τὴν πρυτανεῖαν ἢ εἰς ἓνα τῶν ἀγωνοδικῶν. Πᾶσα πραγματεία σταλίσσα μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην εἶναι ἀπαράδεκτος, ὡς καὶ αἱ κακῶς καὶ δυσαναγνώστως γεγραμμέναι.

ε. Περὶ τῶν λοιπῶν ἰσχύουσιν οἱ αὐτοὶ ὁρισμοί, οἱ ἐκ τῶν προτέρων περιόδων τοῦ ἀγῶνος τούτου γνωστοί.